

Detta år föddes i Tåby 7 barn, 5 pojkar och 2 flickor.

4 äktenskap ingicks.

De döda var 15 stycken av vilka 5 stycken var minderåriga.

Bland det döda var jungfru Brita Wikman, som över 30 års tid, ansvarat för skötseln av Ljunga rusthåll.

Inom indelningsverket skedde inga förändringar.

De ryttare, som var i Finland, låg kvar där ännu och om båtsmannen finns inga uppgifter.

Från sockenstämmoprotokollet kan nämnas:

Den första sockenstämman hölls av vikarierande pastor Joahn Lindelius och då avhandlades bara de vanliga ärendena om inkomster och utgifter, bänkrumslegan och de fattiga.

Den 27 juni höll så den nye kyrkoherden Benedito Follenio, som han skrevs sig på latin, men Bengt Follén på svenska, sin första sockenstämma.

Han hade då tillträtt ämbetet den 1 maj.

Han införde omgård ny ordning med katechesförhören.

Kyrkodörrarna skulle vara stängda under gudstjänsten.

Församlingen skulle efter kön och ålder undfå nattvarden.

Piltarna och smådrängarna skulle samlas i koret under gudstjänsten.

Nytt bårklade skulle inköpas.

Han ville tydligen, från början, visa vem som nu var deras lärare och herre.

Vid nästa sockenstämma föreläste han för församlingen, vad prästerskapets privilegier var.

Beträffande stolrum i kyrkan fick nu Memstorparna betala tillsammans 2 daler kopparmynt, för att deras hustrur skulle få särskild plats.

Ett delikat ärende uppkom på sockenstämman, som skulle ta flera år innan det löstes.

Änkn Stina Bengtsdotter i Fyrby figurerade igen.

Hennes son Jonas hade gift sig med Lena Caijsa Sandberg och nu hindrade Stina sonen att flytta till henne i Fristad.

Stina var inkallad till sockenstämman, men inställde sig inte eller sände något ombud för sig.

Även om sonens sjukdom och klenmodighet fanns, var detta ingen anledning till att såsom äkta man sammanbo och leva med sin hustru.

Sockenstämman funderade på, att genom landshövdingens ämbetets eller kronobettjänterns försorg tvinga honom till sin hustru, men lät nu saken bero.

Från häradsrättens protokoll kan nämnas:

Drängen Nils Nilsson i Brunneby, 18 år gammal, erkände att han föregående sommar nattetid stulit vid Fyrby, två vävar, som var utlagda att blekas. Den ena väven var 5 alnar lång av finaste lärft och en andra, 8 alnar lång var av blaggarn.

Vid hade han tagit ett rått fårskinn.

Allt detta hade han, efter upptäckten, återlämnat till ägaren.

Häradsrätten dömde honom böta hälften av det snattades värde, 1 daler 16 öre silvermynt, samt undgå skrift och avlösning i Tåby kyrka.

Ett urtima ting förekom också detta år.

Det gällde kvinnfolket Annicka Persdotter, som figurerat vid sockenstämman

föregående år.

Hon hade nu framfött ett barn i löndom och barnet befunnet dött i sängen. Hon angav gifta mannen Måns Mårtensson i Ljunga som barnfader, vilket han också erkände.

Rannsakingen var grundlig, ock i det särskilda protokollet framgår många intrekata detaljer.

Hon hade tjänat piga hos borgmästaren Lars Borrander i Söderköping och lyckades dölja sitt havandeskap ända till dess hon som sjuk forslade till föräldrahemmet i Ljunga.

Barnet hade hon fött i övervånigen på föräldrarnas hus och sänt sin yngre bror att hämat dess äldre bror till hjälp vid förlossningen.

Hon kunde inte helt fria sig från misstanken att dödat barnet.

När hon bekände sins anning talade hon också om, att hon hade tidigare föregående år, haft köttsligt umgänge med häradsprofossen Nils Christersson.

Han nekade dock ihärdigt.

Häraderätten dömde Annicka Persdotter, att avstraffas med 20 par ris, tre slag av varje par för hor samt att böta 40 daler silvermynt.

I brist av penningar förvandlades det straffet till 10 par ris, tre slag av varje par.

Vidare skulel hon böta 2 daler silvermynt till Tåby kyrka och undergå skrift och avlösning i Tåby kyrka.

Dock måste tignsrättens dom underställas hovrätten innan den gick i verkställighet.

Måns Mårtensson dömdes böta 80 daler silvermynt, 4 daler till Tåby kyrka och undergå enskild skrift och avlösning i Tåby kyrka.

Profossen Nils Christersson friades från Annickas påstående.

Hovrätten ändrade domen för Annicka Persdotter till, att allt i ett, avstraffas med 20 par ris, att hon skulle offentligen sitta en söndag i stocken vid Tåby kyrka och därefter undergå skrift och avlösning.

Beträffande Måns Mårtensson ändrades inte straffet, men Nils Christersson ålades, att med sin ed fria sig från påståendet.

Han gjorde det också vid kommande ordinarie tingsdag.

Drängen Anders Johansson i Fristad instämde jungfru Brita Wikman, för det han ej fått sin innestående lön och blivit utsatt med skällsord, när han fordrade sin rätt.

Ander hade vittne på att ej fått sin lön och avlade värjemålsed på att han endast erhållit 3 daler 6 öre kopparmynt, förutom skor och strumpor, utav utlovade 24 daler samma mynt.

Jungfru Brita Wikman dömdes ebtala resterande lön plus 6 daler kopparmynt i rättegångskostnader till Johan, men beträffande skällsorden fann rätten, att när jungfru Wikman är gammal, sjuklig och dövd, inte låta detta vara föremål för åtal.